

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> LEDEN >>> 102. sezóna 2011/12

LASKAVÝ, ALE I ROZHNĚVANÝ PETR KOSTKA

VEČER SOUČASNÉ RUMUNSKÉ DRAMATIKY

SOUTĚŽNÍ KOMEDIE GRAND FESTIVALU SMÍCHU

POZOR!!! PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ „MIMO PŘEDPLATNÉ“ NEJSOU OBSAZOVÁNA ABONENTY, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI. NA PŘEDSTAVENÍ PRO ABONENTNÍ SKUPINY JSOU ROVNĚŽ VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ. SKUPINY 11 JSOU URČENY PRO ABONMA 2011. PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJE BEZ PŘESTÁVKY.

LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	3.	19:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 21:10	21. REPRIŽA	A'11	
STŘEDA	4.	19:00	TRÓJANKY	↔ KONEC 20:40	5. REPRIŽA	K	
ČTVRTEK	5.	19:00	TRÓJANKY	↔ KONEC 20:40	6. REPRIŽA	M	
PÁTEK	6.	10:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		VG	
		19:00	MEFISTO	KONEC 22:00	15. REPRIŽA	H'11	
SOBOTA	7.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ		PREMIÉRA	P1	
NEDĚLE	8.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ		PREMIÉRA	P2	
ÚTERÝ	10.	17:30	TRÓJANKY	↔ KONEC 19:10	7. REPRIŽA	J	
STŘEDA	11.	17:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 19:30	8. REPRIŽA	L	
ČTVRTEK	12.	10:00	AMADEUS	KONEC 13:00	47. REPRIŽA	D'11	
		19:00	POMSTA À LA NETOPÝR	KONEC 21:45	37. REPRIŽA	MIMO PŘEDPLATNÉ	
PÁTEK	13.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ		3. REPRIŽA	E'11	
SOBOTA	14.	18:00	VIŠŇOVÝ SAD	DERNIÉRA	KONEC 20:20	25. REPRIŽA	G'11
NEDĚLE	15.	19:00	P. Abraham / MOJE HRA	✦		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Andělská komedie o životě. Slavný spisovatel promlouvá už z „druhého břehu“ se svou poslední ženou... Hra s humorem odkrývá zákoutí vztahu muže a ženy a otevírá řadu tří- nástých komnat. Hrají J. Bartoška, Z. Bydžovská, N. Divířková, J. Janěková ml., V. Peterková a další. Režie J. Kačer. Hostem Divadlo Kalich . Uvádí agentura Kometa.							
ÚTERÝ	17.	19:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 21:10	22. REPRIŽA	F'11	
STŘEDA	18.	18:00	AMADEUS	KONEC 21:00	48. REPRIŽA	X'11	
ČTVRTEK	19.	19:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 21:30	9. REPRIŽA	R	
SOBOTA	21.	19:00	DONAHAI	KONEC 21:50	93. REPRIŽA	MIMO PŘEDPLATNÉ	
NEDĚLE	22.	19:00	S NEBÝVALOU OCHOTOU...	✦		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Recitál legendární pěvecké hvězdy M. Kubišové za doprovodu hudební skupiny P. Maláska. Hostem večera bude M. Hein. Uvádí Divadlo Ungelt ve spolupráci s agenturou Kometa.							

PONDĚLÍ	23.	19:00	ČERNÁ KOMEDIE	DERNIÉRA	↔	KONEC 20:40	57. REP.	MIMO PŘEDPL.
ÚTERÝ	24.	17:30	MEFISTO			KONEC 20:30	16. REPRIŽA	S
STŘEDA	25.	10:00	LIŠKA V KURNÍKU			KONEC 12:20	23. REPRIŽA	šk
		18:00	TRÓJANKY		↔	KONEC 19:40	8. REPRIŽA	Z
SOBOTA	28.	19:00	VELKÁ PARDUBICKÁ PLESOVÁ KRATOCHVÍLE					str. 13
Ples Statutárního města Pardubice, Východočeského divadla Pardubice a Komorní filharmonie Pardubice. Dostihová sezóna skončila, plesová začíná! Přijďte do divadla netradičně za plesovou zábavou. Taneční parket na jevišti, dražba „ukradených“ koní, promenáda divadelních kostýmů a klobouků, bohatá tombola, vyhlášení nejoblíbenějšího herce a herečky VČD a řada překvapení – to vše za doprovodu filharmoniků a skvělých kapel!								
ÚTERÝ	31.	18:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ				4. REPRIŽA	N

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	3.	19:00	BENEFICE		↔	KONEC 20:50	20. REPRIŽA	C2'11
STŘEDA	4.	19:00	VOLÁNÍ SIRÉN			str. 18–19	MIMO PŘEDPLATNÉ	
Diskusní pořad J. Uherové, který blíže představuje osobnosti spjaté s Východočeským divadlem. Hostem zábavného večera tentokrát bude herec P. Kostka, který s pardubickým souborem právě zkouší inscenaci Dvanáct rozhňevaných mužů.								
PONDĚLÍ	9.	19:00	L. Bugnar / KOSTI PRO OTTA			str. 14–15		MIMO PŘEDPLATNÉ
„Raději pět minut kurvou v pravou chvíli, než svatá, co se celý život dře!“ Hrají K. Jelínková a M. Sikorová. Režie K. Glogrová j. h.								
B. Georgescu / ZNÁSILNĚNÍ On a ona mezi sebou rozehrávají hru na násilníka a oběť: „Ani já jsem nečekal, že to takhle dopadne.“ Hrají P. Tenorová a M. Tichý. Režie K. Glogrová j. h. Scénická čtení současné dramatiky z cyklu Malé inscenace na Malé scéně. O rumunském divadle a dramatu promluví E. Kučerová, překladatelka a Mgr. M. Dan Duta, PhD, ředitel Rumunského kulturního institutu v Praze a absolvent Divadelní a filmové akademie v Bukurešti. Večer současné rumunské dramatiky se koná pod záštitou Rumunského kulturního institutu v Praze.								
NEDĚLE	15.	15:00	V. Peřina / HRNEČKU, VAŘ!			KONEC 16:00	MIMO PŘEDPLATNÉ	
ANEK DVĚ POHÁDKY O HRNEČKU Dvě pohádky o hrnečcích, které někdy jsou a někdy nejsou kouzelné, ale vždy jsou svým majitelům ku prospěchu. Režie M. Homolová. Hostem liberecké Naivní divadlo.								
PONDĚLÍ	16.	8:30	HRNEČKU, VAŘ!			KONEC 9:30	šk	
		10:00	HRNEČKU, VAŘ!			KONEC 11:00	šk	
ÚTERÝ	17.	19:00	NEŘEŽ				MIMO PŘEDPLATNÉ	
Koncert folkové skupiny Neřež, která vznikla kolem Z. Vřešťála a V. Sázavského jako volné pokračování legendárních Nerez.								
ČTVRTEK	19.	8:30	TISÍCE LET HUDBY		↔	KONEC 9:30	29. REPRIŽA	šk

ČTVRTEK	19.	10:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌	KONEC 11:30	30. REPRÍZA	šk
		19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	⇌	KONEC 20:10	10. REPRÍZA	MIMO PŘEDPL.
PÁTEK	20.	8:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌	KONEC 9:30	31. REPRÍZA	šk
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌	KONEC 11:30	32. REPRÍZA	šk
NEDĚLE	22.	19:00	BLÁZNOVY ZÁPISKY	⇌	KONEC 20:30	40. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
Náhradní termín za zrušené představení 14. prosince 2011.							
STŘEDA	25.	19:00	E. Hemingway / STAŘEC A MOŘE				MIMO PŘEDPLATNÉ
Dramatická skica pro dva mužské hlasy – mistra a jeho učedníka. Strhující zápas rybáře s mocnou přírodou na vratké báře unášené mořem vyznívá jako oslava lidské vůle, odvahy a nezlomnosti. Hlas moře vytváří hudba E. Viklického. V režii L. Engellové hrají J. Somr a M. Holý. Hostem Divadlo Viola .							
PÁTEK	27.	19:00	BLÁZNOVY ZÁPISKY	⇌	KONEC 20:30	41. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
ÚTERÝ	31.	10:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	⇌	KONEC 11:10	11. REPRÍZA	šk

VČD NA ZÁJEZDECH

PONDĚLÍ	16.	19:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	JIČÍN
ÚTERÝ	17.	19:00	BENEFICE	MLADÁ BOLESLAV
PÁTEK	20.	19:00	AMADEUS	HRADEC KRÁLOVÉ
ÚTERÝ	24.	19:30	BENNY ROCK'N'ROLL STAR	TURNOV
ČTVRTEK	26.	19:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	NOVÝ BYDŽOV

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Reginald Rose / DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Vinen, či nevinen? Soudní drama za zavřenými dveřmi.

 str. 7–9

V justičním systému, kde o vině či nevině nerozhoduje soudce, ale porota, která má v rukou život či smrt obžalovaného, ztrácí postupně domnělé důkazy svou objektivitu a spíše než o činech podezřelého svědčí jejich interpretace o životě a povahách těch, kteří rozhodují. Zdánlivě jasný případ vraždy nevzbuzuje zpočátku žádné pochybnosti. Přesto se mezi dvanácti „spravedlivými“ najde jeden, jemuž tíha ortelu rozhodujícího o elektrickém křesle připadá příliš velká na to, aby bylo možné vyřknout verdikt bez diskuse. Zdánlivě formální a zbytečná šance na obhajobu však vede k pochybnostem. Fakta ztrácejí svou jednoznačnost, jakmile padnou nové otázky či se objeví další souvislosti. Důkazy viny začínají svědčit pro vinu. Souboj dvanácti mužů rozhňevaných pro pravdu, vlastní ješitnost, sobectví, etické i přízemní egoistické zájmy obrací naši pozornost od obžalovaného k životům a povahám těch, kteří soudí a kteří nejen, že nejsou bez viny, ale kterým nechybí mnoho, aby svévolně „hodili kamenem“. Dvanáct povah bylo vzorkem společnosti v době, kdy ve filmovém zpracování dramatu hrál Jiří Voskovec, a je jím i dnes, kdy se pod vlivem zrelativizovaného poměru k pojmům, jako je dobro či pravda, přiklání filosofický postoj většiny na stranu cynického pragmatismu a k sociálním předsudkům na úkor tradičních hodnot solidarity, odpovědnosti za druhé a pomoci bližnímu.

V inscenaci vystoupí jako host Petr Kostka, dále hrají Jan Hyhlík, Pavel Novotný, Ladislav Špiner, František Švihlík j. h., Josef Vrána a další. Překlad Bedřich Becher. Režie Petr Kracík j. h.

DÁLE HRAJEME:

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEB OD PRAVĚKU K RENESANCI

Projděte se s námi pestrým a lákavým světem hudby!
Vašími hravými průvodci spolu s muzikanty budou
P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie M. Čechová j. h.

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po
velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Hrají
L. Špíner – držitel Ceny Thálie 2010 pro činoherce do
33 let, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová,
P. Tenorová a další. Režie P. Kracik j. h.

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí
kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou
a operními áriemi. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích
J. Vrána, L. Špíner a P. Tenorová. Na vzniku inscenace
spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vede-
ním šéfdirigenta M. Ivanoviče.

N. V. Gogol / BLÁZNOVY ZÁPISKY

Tragikomický humor, divadlo plné scénické obraznosti,
jevištní poezie a karikatura naší vlastní směšnosti.
Inscenace využívá všechny přednosti variabilního
studiového prostoru Malé scény ve dvoře. V hlavní roli
M. Mejzlík. Divadelní scénář a režie M. Pecko j. h.

J. Verne / TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

Podivín z Drákulova kraje s typicky českým humorem,
v parodickém duchu a s operní árií na rtech v představení
pro celou rodinu. V hlavních rolích M. Tichý, J. Kalužný,
M. Sikorová, J. Vrána a L. Odrázil j. h. Režie J. Seydler.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!

ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa
koní a žokejů Velké pardubické a v níž se odráží české
dějiny a rozličné lidské osudy. Přijďte se bavit a fandit na
naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají
M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner
a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

I. Lausundová / BENEFICE

ANEB ZACHRAŇTE SVÉHO AFRICAŇA

Současná německá komedie ze zákulisí dobročinné
show! Jen u nás zažijete, jak pardubičtí herci připravují
benefiční večer na pomoc Africe! Shodnou se? Hrají
Z. Bittlová, K. Jelínková, M. Mejzlík, J. Pejchal a Z. Rumpík.
Režie M. Glaser j. h. Uvádíme na Malé scéně ve dvoře.

T. McNally – D. Yazbek / DONAHA!

Slavný broadwayský muzikál o partě nezaměstnaných
dělníků, kteří svou svízelnou životní situaci vyřeší založe-
ním pánské striptérské skupiny. Skvělá zábava, podmani-
vá hudba a vynikající herecké výkony v režii R. Stolpy j. h.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce,
které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozme-
tá jeho duši na kusy. Láska svede dohromady čtyři muže
a krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí...
Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý, J. Vrána, P. Novo-
tný, J. Pejchal, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

Eurípidés / TRÓJANKY

 str. 10-12

Expresivní básnická smršť plná antické krásy a hluboké
tragičnosti. Trójská válka právě skončila! Muži si to vyří-
dili mezi sebou. Rekové zvítězili! Trójané byli pobiti. Jejich
ženy přišly o své muže, děti o své otce. Co s nimi teď
bude? Jak mají dál žít?! Hrají Z. Bittlová, J. Janoušková,
R. Chvalová, P. Tenorová, V. Dušek, M. Mejzlík a další.
Režie P. Ondruch j. h.

J. Strauss ml. – K. Haffner – R. Genée

POMSTA À LA NETOPÝR

Činoherní adaptace slavné operety. Těšte se na vídeňský
šarm, humor, působivou výpravu a v neposlední řadě na
nesmrtelné melodie jedné z nejúspěšnějších operet všech
dob. V hlavních rolích D. Novotná, M. Sikorová, J. Kalužný
a L. Špíner. Režie P. Novotný.

P. Shaffer / ČERNÁ KOMEDIE

 str. 22

Situáční komedie na druhou. Děj hry se odehrává
potmě. Vy samozřejmě uvidíte, co se na jevišti děje, ale
postavy příběhu nikoli. Hlavní hrdina si do bytu pozve
snoubenku, jenže v domě vypadnou pojistky... Hrají
L. Špíner, M. Sikorová, P. Novotný, L. Vlášková, J. Vrána,
P. Janečková a další. Režie Z. Dušek j. h.

E. Kishon / LIŠKA V KURNÍKU

ANEB PAN MINISTR V KMÍNOVICÍCH

Satirická komedie o tom, jak to dopadne, když se někam
zavede dřív politika než elektrika. Příběh se odehrává
v zapadlé vesnici Kmínovce, kam přijíždí stárnoucí politik
A. Dulniker, který se rozhodne, že ve vesničce uspořádá
volby... Hrají Z. Rumpík, P. Dohnal, M. Mejzlík, R. Chvalová,
L. Vlášková a další. Režie M. Tichý j. h.

A. P. Čechov / VIŠŇOVÝ SAD

 str. 22

Velká tragikomédie, směšní i smutní lidé, sentimentální
lpění na minulosti, láska ve všech podobách, velké plány
a touha a nejasná budoucnost – to je Višňový sad. Hrají
J. Janoušková, K. Jelínková, P. Tenorová, J. Kalužný a dal-
ší. Režie P. Novotný.

PŘIPRAVUJEME NA ÚNOR

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **5.** 17:30

Z. Barták – I. Misař – M. Prostějovský / POPELKA

Známý pohádkový příběh o Popelce vyzdobili autoři půvabnými písničkami a vznikl muzikál, který pobaví nejenom děti, ale i dospělé. Režie I. Misař. Hostem **Těšínské divadlo Český Těšín**. Uvádí agentura Kometa.

SOBOTA **25.** 19:00

**J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl – J. Marvan
S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI**

PREMIÉRA P1

Tři komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. V hlavních rolích P. Dohnal, J. Kalužný, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

NEDĚLE **26.** 19:00

S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

PREMIÉRA P2

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **19.** 15:00

V. Vančura / KUBULA A KUBA KUBIKULA

Modrohnědá interaktivní pohádka v krásném jazyce o zimě, strachu, blechách v kožíchku a velkém přátelství v podání herců **Malého Vinohradského divadla**.
Režie a dramaturgie V. Martinec.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

LACINÝ HUMOR U NÁS NENAJDETE!

**SLEVA
112%**

Totální likvidace!

**VŠE ZA
12,-**

**KRACH
CEN!!!**

27. února - 5. března 2012
 str. 20

12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

DETEKTIVKA JEN NA PRVNÍ POHLED

J. PEJCHAL, P. KOSTKA, F. ŠVIHLÍK, P. DOHNAL, L. ŠPINER A J. MUSIL, FOTO ZE ZKOUŠKY J. SEJKO

Dvanáct doposud nerozhňevaných mužů se na začátku dramatu sejde k jednomu stolu, skoro jako u biblické poslední večeře. A pomyslná poslední večeře je v tu chvíli skutečně ve hře. Jde totiž o život. Ne však někomu ze zúčastněných, nýbrž osobě, o níž se právě jedná. Nacházíme se u soudu, který rozhoduje o vině či nevině v kauze úmyslné vraždy – a v případě viny to pro obžalovaného automaticky znamená trest smrti. A protože se ocitáme v New Yorku, neleží verdikt v rukou soudce, jako u nás, ale na bedrech dvacítičlenné poroty složené z lidí z různých skupin společnosti. A v tom tkívá jádro hry. Střetnutí lidí rozličných povah, hodnot, názorů. Postavy hry jsou doslova odsouzeny ke střetu. I kdyby se potkaly za jiných okolností, protichůdnost jejich myšlení je žene proti sobě. Dost těžko se mohou shodnout. Jsou samy sobě překážkou v cíli, který je jim určen jako povinnost: musí jednomyslně odhlasovat buď vinu, či nevinu. Zápas soudní poroty převedl na základě vlastního životního zážitku Reginald Rose do podoby televizního dramatu. Ve filmové podobě z poloviny padesátých let nominované na Oscara hrál porotce č. 11 Jiří Voskovec – později vznikl divadelní přepis, který uvádíme.

Zdánlivě jde o detektivku. Porotci rozkrývají pozadí případu, hledají skuliny ve výpovědích svědků nebo naopak nezvratitelné body obžaloby. Je obviněný skutečně vrahem? To je však jenom východisko

dramatu, které svým tématem míří hloub. Na případu možného justičního omylu ukazuje zpochybnutelnost jakékoli zdánlivě nepopíratelné pravdy a nese poselství o užitečnosti existence všech pochybovačů, kteří se na začátku mohou jevit jen směšně nebo jako kverulanti či exhibicionisti (v realitě české společnosti lze často zaslechnout nálepky jako intelektuál či „pravdoláskař“). Skutečnost je složitější, než se většina z nás domnívá, to je první poselství hry. Názor většiny není spolehlivým vodítkem.

Padesátá léta, doba vzniku hry, jsou érou, kdy dramatikou velmi ovlivňovala moderní psychologie, psychoanalýza. Stejná tendence se dotkla i **Dvanácti rozhňevaných mužů**. Na počátku hry přichází tučt občanů, kteří se neznají ani jmény, mají pouze čísla, svou roli anonymních porotců. Během hry díky autorovým dialogům mistrně střídajícím zájem o případ vraždy s pomyslným objektivem zaměřeným na psychologii porotců postupně pronikáme k charakterům jednotlivých postav dramatu. Nesou své zkušenosti, jež podvědomě ovládají jejich mínění i v situaci, kdy by měli být pokud možno zcela objektivní a nestranní. Podobně jako divák dramatu promítá do postav hry svou osobní zkušenost a skrze ni jim rozumí, ani porotci se nemohou vyhnout tomu, aby nepoužili optiku vlastního života, svých nejtajnějších, nejskrytějších a třeba i vytěsňených zážitků. →

Snad proto tak snadno lámou nad druhým člověkem hůl, snad proto inklinují ke zkratkovitým řešením, ke xenofobii, k predsudkům. A opět se vybaví naše realita: despekt k sociálně slabším a takzvané nepřizpůsobivým, extremistické názory, za kterými ale často není nic jiného než vlastní frustrace a traumata tak často přítomná i u lidí, kteří byli na první pohled v životě úspěšní.

Proti mínění většiny stojí v dramatu Reginalda Rose sám jediný voják v poli. A to je snad nejvýznamnější

vzpruha, kterou hra v dnešní době dává: víra ve smysl hlasu jediného člověka. Jak snadno podléhá jednotlivec v moderní sofistikované společnosti beznaději, že jeho hlas, jeho mínění, jeho konání nemůže nic ovlivnit. Drama **Dvanáct rozhněvaných mužů** je možné chápat také jako střet lhostejnosti většiny s odpovědností jednotlivce. Je to hra o úskalích i síle demokracie, v níž rozhoduje vždy většina, ale v níž být se svým názorem osamocen není důvod mlčet, ale mluvit.

ToS

LASKAVÝ, ALE TENTOKRÁT I ROZHŇEVANÝ PETR KOSTKA

host inscenace **Dvanáct rozhněvaných mužů**

Dvanáct rozhněvaných mužů je výborná hra, která se po hříchu moc nehraje, asi hlavně proto, že málokteré divadlo má v souboru 13 mužů (ano, navzdory názvu je třeba ještě o jednoho „rozhněvaného“ navíc), nota bene kvalitních herců. Ani my jsme nevystačili s vlastními silami, pokud jsme chtěli obsadit i Trójanky zkoušené současně a nechtěli jsme v obsazení dělat kompromisy, jimiž by se složení pomyslné soudní poroty omladilo víc, než autor zamýšlel a než by bylo zdravé. Pozvali jsme proto dva hosty, a to ne ledajaké, vedle Františka Švihlíka, který během své kariéry (z níž vyčnívají např. populární televizní Četnické humoresky) prošel i pardubickým angažmá, jsme přizvali dlouholetého člena Národního divadla a posléze vinohradského divadla, pana PETRA KOSTKU. Kvůli jeho časové vytíženosti jsme mu alespoň po internetu položili několik otázek...

Na začátek asi obligátní otázka, stál jste už někdy na jevišti našeho divadla a vzpomenete si, kdy to bylo?

Celý život jezdím po „vlastech českých“, jak se říká, a zde v Pardubicích jsem byl mockrát. A vždy rád.

Však také zdejší divadlo je nejen krásná budova se vším všudy, ve které se pěkně hraje, ale je to vůbec velmi uznávaná „štace“ s dobrým hereckým týmem. Snad nemá smysl jmenovat, co jsem tu kdy hrál, jen tak namátkou si vzpomínám na Pobřeží, Milostné dopisy, Čokoládového hrdinu, Smíšené (po)city dokonce čtyřikrát, naposledy to byl před dvěma lety Lediáček s Divadlem Ungelt.

Proč jste se rozhodl přijmout hostování právě v této inscenaci a v našem divadle?

Proč jsem přijmul hostování? Možná tomu nebudete věřit, ale vzdor postupujícímu věku a ubývání sil mě divadlo pořád baví. A hrát s jiným souborem, s jinými kolegy je pro mne vždycky vzrušující. Taková nějaká nová injekce. Vzpruha. Nová inspirace. Vždy při studiu nové hry stojí každý herec, byť by měl za sebou stovky zkušeností, opět na úplném začátku a letitá praxe je mu k ničemu. Nová hra a nová role se mu jeví jak bazén se studenou vodou, do které musí hupsnout. No, a zatím, co tyto řádky píše, se už s pardubickými kolegy vesele dopoledne co dopoledne v té chladné vodě cachtáme. A baví nás to. Sršíme nápady, takže se zdá, že nás to naše vzájemné setkání osvěžilo všechny.

Vím, že se nesetkáváte se hrou Dvanáct rozhněvaných mužů poprvé.

Zcela náhodou se s touto hrou setkávám v krátké době potřetí. V ruském filmu „12“ jsem namlouval porotce číslo jedna, kterého hrál sám režisér Nikita Michalkov, a pak jsem ještě téhož porotce namluvil v rozhlasové verzi pro CD. A teď se těším na porotce číslo osm.

V čem vidíte úskalí divadelní inscenace tohoto textu, který původně vznikl pro televizi a film?

To filmové zpracování je bezesporu snazší. Příběh se celý odehrává v jediné místnosti a všechny postavy jsou stále po celou hru přítomny. Ve filmu si kamera samozřejmě vybírá tu dva nebo tři nebo dokonce i jen jednu postavu, kterou momentálně chce sledovat, a ostatní postavy jsou v tu chvíli mimo záběr kamery. Divák je nevidí, tedy nesleduje, a páni herci si nemusí lámat hlavu, jak právě mají ve své roli reagovat, jak se tvářit, co si mají myslet. Prostě mají pauzu. Jevištní zpracování tohoto příběhu je složitější a snad o to i lákavější. Všichni účinkující jsou pod drobnohledem diváka stále. Všichni musí na vše, co se právě děje, reagovat nepřetržitě. Jak my herci ve své hantýrce říkáme: „Tam si neodpočineš.“ A zároveň si každý musí být vědom, zda právě je ten, který má mít pozornost diváka, nebo zda právě nesmí rušit důležitější pasáž kolegy. Ale to už je také a především úkolem režiséra vést oko diváka tam, kde má být a co má sledovat a kde by daný detail ve filmu patrně právě zabírala kamera.

Řada diváků asi ví, jak hra Dvanáct rozhněvaných mužů dopadne. V čem spočívá její síla, když to nebude v překvapivém rozuzlení?

Ano, i divák neznající tuto hru asi brzo pochopí, jak to skončí, ale zajímavost toho příběhu skutečně není v onom soudním procesu a jeho vyústění, ale ve střetnutí dvanácti vzájemně se neznajících lidí. Nejen lidí různých povolání a z různých společenských vrstev, ale především různých charakterů. Jinak řečeno budeme svědky střetnutí lidských povah, které jsou neměnné po staletí ba tisíciletí a na všech kontinentech. Představí se nám v celé své nahotě lidská lhostejnost, lehkomyšlnost, zahořklost, neústupnost, tolerance, pyšnost, samolibost, prostomyšlnost, nesnášenlivost, xenofobie, hloupost, ale naštěstí také zodpovědnost a smysl pro spravedlnost a pro čisté svědomí. Myslím, že mnozí poznají tam na jevišti svého známého nebo souseda a leckdo možná i sebe. Pokud sebe, tak doufám, že půjde o ty pěkné vlastnosti. A víte co? Já děsně nerad povídám nebo píšu moudrosti. Herec má hrát a ne debatovat. Přijďte se podívat na Dvanáct rozhněvaných mužů. Zodpovědně a spravedlivě zatleskejte, nebo vypísejte. Upřímně, pro své čisté svědomí.

Děkuji a přeji vám, abyste měl důvody ke hněvu pouze v rámci své role.

ToS

P. KOSTKA S P. NOVOTNÝM NA ZKOUŠCE
DVANÁCTI ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ, FOTO J. SEJKORA ↑

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Třetí adventní víkend byl ve Východočeském divadle ve znamení antiky, divadlem se totiž premiérově prohna-
la „expresivní básnická smršť antické krásy a hluboké tragičnosti“, jak realizátoři titulují Eurípidovy **Trójan-
ky**. Mladý autorský tým v čele s režisérem Pavlem Ondruchem vytvořil jedinečnou, byť poněkud náročnější insce-
naci, která našemu repertoáru dodá další barvu, jež už delší dobu v nabídce chyběla! RaS

M. MEJZLÍK A R. CHVALOVÁ, **TRÓJANKY**, FOTO M. KLÍMA

RADOST V ŠATNĚ PO PREMIÉŘE! REŽISÉR PAVEL ONDRUCH SE ZENOU BITTLOVOU, KTERÁ V ROLI KRÁLOVNY HEKABÉ VÉVODILA CELÉMU PŘEDSTAVENÍ.

JINDRA JANOUŠKOVÁ SI NA JEVIŠTI „ODŽILA“ PEKLO, ALE NA RAUTU VE FOYER SE UŽ JEN SMÁLA! SAMOZŘEJMĚ I PŘI ROZHOVORU S AUTORKOU PŮSOBIVÉ SCÉNOGRAFIE ZUZANOU MAŽÁČOVOU.

MILAN NĚMEC JIŽ SICE HRAJE V BRNĚ, V TRÓJANKÁCH HO VŠAK „ZASTUPUJE“ RODINA – SYN VAŠEK A MANŽELKA MONIKA (VPRAVO), KTERÁ S HANOU KUBINOVOU TANČÍ VE SBORU.

ŽE BY NOVÝ VZTAH V DIVADLE?! NE, NE, TO JEN KOLEGIÁLNÍ OBJETÍ A VÝRAZ ŠTĚSTÍ DRAMATURGA ZDĚNKA JANÁLA A HEREČKY PETRY TENOROVÉ PO ÚSPĚŠNÉ PREMIÉŘE.

NA VÝSLEDEK PRÁCE KAMARÁDŮ SE PŘIJELA PODÍVAT I REŽISÉRKA TEREZA KARPÍANUS, KTERÁ SE VE FOYER SETKALA S HUDEBNÍM SKLADATELEM A DIRIGENTEM MELODRAMU PAVLEM TROJANEM JR.

POD MASKOU UTRÁPENÉHO CHÓRU TRÓJSKÝCH ŽEN SE SKRÝVÁ KRÁSA! CHOREOGRAFKA PATRICIE PORÁKOVÁ S ČÁSTÍ SBORU – S PAVLÍNOU MACOUNOVOU, ELIŠKOU DOHNALOVOU A STAŇOU LAVROVIČ.

DIVÁCKÉ OHLASY PO PREMIÉŘE

Z. BITTLVÁ A SBOR, TRÓJANKY, FOTO M. KLÍMA

Představení je dle mého názoru těžké jak pro herce, tak pro diváky. Ale je to opravdu zážitek! Moc děkuji za uvedení této hry. Na závěr velký dík paní Bittlové, byla super!

Náročné téma před Vánocemi, avšak profesionálně připravené.

Mám rád antická dramata, takže mě osobně představení zaujalo. Perfektní byl sbor trójských žen, který celému představení dodával větší jiskru. Skvělá samozřejmě byla představitelka Hekabé, paní Bittlová. Výkon, který předvedla, by si zasloužil odbornou cenu!

Zhlédli jsme vážnou hru. Zpočátku jsme se trochu ztráceli v ději, tím pádem pro nás bylo těžší vnímání představení, ale po několika odehraných situacích jsme se začali orientovat. Zajímavým doplňkem bylo využití orchestřiště pro příchody herců na scénu.

Tato inscenace rozhodně nebude patřit mezi oddechová představení. S živým orchestrem celá inscenace získala na kvalitě, jen chvílemi mi připadalo, že živá hudba přehlušuje slovní projevy. Ale věřím, že na tomto detailu ještě tvůrci zapracují.

Téma antického Řecka je pro mě poměrně vzdálené, ale nerad bych hru hned odsuzoval. Na inscenaci byla jistě spousta práce a všichni si zaslouží poklonu za to, do jak těžké látky se pustili.

Skvělý výkon paní Bittlové. Je to skutečná profesionálka! V tak těžkém dramatu mě hned od prvního okamžiku dokázala zaujmout. Nenudil jsem se, ba právě naopak – a navíc jsem si rozšířil poznatky o další antickou tragédií.

KaK

DIVADELNÍ PLES

POPRVÉ V PROSTORÁCH MĚSTSKÉHO DIVADLA!

J. PEJCHAL A J. JANOUŠKOVÁ PŘI LOŇSKÉ PLESOVÉ PŘEHLEDCE KOSTÝMŮ

Divadelní ples tradičně spolupořádaný Východočeským divadlem Pardubice, Statutárním městem Pardubice a Komorní filharmonií Pardubice se konal na různých místech, letos poprvé však zůstane „doma“ – jeviště se změní na taneční parket, hlediště a přilehlé prostory se „zabydlí“ stoly pro hosty plesu. Divadelní ples je novináři často označován za místní Ples v Opeře, což je sice lichotivé přirovnání, ale lehce nadnesené, protože na rozdíl od obdobných „plesů v divadle“ ten pardubický nebude jen pro VIP hosty, ale je otevřen pro všechny zájemce (samozřejmě do vyčerpání kapacity divadla), vstupenky se prodávají v cenové relaci 300 – 500 Kč.

VĚLKÁ PARDUBICKÁ PLESOVÁ KRATOCHVÍLE, jak zní letošní název plesu,

se uskuteční v sobotu 28. ledna od 19.00 hodin.

Ples v divadle je jistě zajímavou novinkou, ale jeho příprava bude technicky velmi

náročná – v hledišti se musí odmontovat všechny sedačky a v postranních chodbách pulty šaten. Před plesem dokonce proběhne „generálka“ odstraňování sedadel v jedné řadě, abychom měli alespoň přibližnou představu, kolik času budeme před plesem potřebovat. Následně bude nutné vyrovnat elevaci hlediště, vytvořit centrální šatnu ve vstupním foyer a uspořádat stolovou úpravu nejen v hledišti, ale i v přilehlých chodbách a foyer.

A co návštěvníky plesu letos čeká? Především příjemný večer, tanec a zábava v netradičním prostředí, dále dražba „ukradených“ koní, promenáda divadelních kostýmů a klobouků, bohatá tombola, vyhlášení

nejoblíbenějšího herce a herečky VČD a řada překvapení – to vše za doprovodu pardubických filharmoniků a skvělých kapel Uši music band a Můžete si za to sami!

RaS

VEČER SOUČASNÉ RUMUNSKÉ DRAMATIKY

V pondělí 9. ledna od 19 hodin na Malé scéně ve dvoře

Náš cyklus scénického čtení současných dramatiky Malé inscenace na Malé scéně, který jistě již důvěrně znáte, jsme se tentokrát pokusili ozvláštnit a poněkud rozšířit. Pročítal jsem mimo jiné hry rumunských autorů a podařilo se mi najít dvě kratší rumunské aktovky – KOSTI PRO OTTA (TADY JSOU VAŠE PENÍŽE) od Lii Bugnar a ZNÁSILNĚNÍ Bogdana Georgescu. Neboť k sobě navíc tematicky patří, rozhodl jsem se je uvést obě v jednom večeru. A tak vznikl nápad na Večer současné rumunské dramatiky. Uvedení těchto her doplní odborný výklad o rumunském divadle a dramatu, o který se postará překladatelka zmíněných her Elisabeta Kučerová ve spolupráci s Mircea Danem Dutou, ředitelem Rumunského kulturního institutu v Praze, jenž nám rovněž poskytl záštitu nad tímto projektem. Navazujeme tak zajímavou spolupráci s významnou kulturní institucí a budeme se těšit na případné další společné počiny. Pan Duta je navíc zapálený divadelník, který k mému překvapení vystudoval Divadelní a filmovou fakultu v Bukurešti a v doktorandském studiu následně pokračoval na pražské FAMU. Při studiích se zabýval především středoevropskou dramatikou a kinematografií. Krátký rozhovor s ním mi dává tušit, že rumunská dramatika pro nás ještě skýtá netušené objevy. Nebudu nyní pana Dutu ale tlumochit – zajímavosti o rumunském divadle si můžete poslechnout 9. ledna přímo od něj.

Jen na úvod doplním, že například Strašnické divadlo uvedlo hru Kebab Gianiny Carbanariu a knižně vyšel soubor pěti her mladých rumunských autorů (Lia Bugnar, Mihai Ignat, Alina Nelega) pojmenovaný podle jedné z vydaných her Amalia dýchá zhluboka (tato hra byla uvedena v Městském

divadle Děčín v roce 2010 v režii Jiřího Trnky). Nejznámějším dramatikem rumunského původu byl Eugène Ionesco nebo také Tristan Tzara.

Lia Bugnar je v Rumunsku známou divadelní a filmovou herečkou. Dnes je také uznávanou autorkou divadelních her a filmových scénářů, své hry často i režiovala. Spojuje tedy v sobě hned několik profesí. Její Kosti pro Otta, ve kterých nahlížíme do osobního života prostitutky a mladé zpěvačky, která si jen potřebuje „rychle vydělat“ na letenku, se v Bukurešti úspěšně hrají v propojení s její další aktovkou Sněhulák (také do češtiny přeložený Elisabetou Kučerovou).

Bogdan Georgescu začínal přímo jako dramatik a řadí se k nejmladší generaci autorů. Znásilnění je jeho nejproslavenější hrou. Jedná se o krátkou aktovku pro dvě postavy, provokativní vzhled do partnerské sexuality a problematiky vzájemného odcizení. O minulosti těchto dvou nevíme mnoho, sledujeme je na počátku sexuálního dobrodružství, hry na znásilnění. Každá z postav však do této hry zřejmě vstupuje s jiným očekáváním a odhodláním. Hra se tedy logicky po chvíli zvrtně...

Rumunský kulturní institut v Praze pořádá scénické čtení svých autorů v roce 2007 v režii Filipa Nuckollse, kde bylo představeno několik úryvků z her Gianiny Carbanariu, Bogdana Georgescu, Iona Very a Saviana Stanescu, včetně úryvku z Georgescova Znásilnění. Poprvé však zazní tato hra v plné délce u nás. Kosti pro Otta se již objevily u několika amatérských souborů a také v provedení režiséra Jiřího Trnky v Galerii Písecká brána.

Našeho večera se režijně ujme mladá režisérka KATERINA GLOGROVÁ, která se s vámi v následujícím rozhovoru podělí o své čerstvé zkušenosti a naznačí inscenované hry.

Co ti dalo či vzalo studium režie na DAMU?

DAMU funguje trochu jako svět sám pro sebe. Na jednu stranu se rozvíjíte, mnoho se dozvídáte o sobě i o jiných, ale zároveň vám může vzít odstup a trochu střízlivější pohled na svět okolo. Mně studium na DAMU především dalo možnost seznámit se s několika zajímavými a vynikajícími lidmi, zkušenost pracovat pod velkým tlakem a ten někdy tíživý a někdy povznášející pocit zodpovědnosti. Na druhou stranu mi DAMU vzala některé iluze a na nějakou dobu zúžila můj pohled na svět pouze na svět divadla a lidí kolem něho.

Jak s odstupem vzpomínáš na svou absolventskou inscenaci Galdoniho Poprasku na laguně? Především ráda vzpomínám na samotná představení. Viděla jsem skoro všechna a nepřestávalo mě bavit, jak herci své role rozvíjejí a stále přicházejí s novými nápady... Naopak zkoušení Poprasku bylo pro nás často velmi složité, potýkali jsme se (s nikdy nekončící) rekonstrukcí Divadla DISK, která stále oddalovala naši premiéru, a byli tak vystaveni značnému napětí a nervozitě.

Režii se v současné době věnuješ spíše málo. Jaké to má důvody?

Důvodů je víc. Z těch praktických třeba to, že mě ještě čeká diplomová práce a státnice a že jsem neoslovila žádná divadla, protože jsem chtěla odjet na stáž do Německa, ze které ale nakonec sešlo. Také jsem měla pocit, že bych se měla předtím, než se vrhnu do práce v divadle, trochu rozkoukat, spadnout nohama na zem a uvědomit si, co je důležité.

Pokud vím, v „kamenném“ repertoárovém divadle jsi ještě nepracovala. Je něco, čeho se dopředu bojíš?

To není úplně pravda. Paralelně se zkoušením Poprasku na laguně v DISKu jsem se podílela na jednom projektu v pražském Švandově divadle. Spolu s Adamem Rutem a Davidem Šiktancem jsme tam připravovali autorskou hru Pohřební slavnost. Je ovšem pravda, že tohle bude moje první zkušenost s režii v profesionálním divadle. Dopředu se samozřejmě bojím, aby to dobře dopadlo... Ale víc, než bych se bála, se těším na spolupráci s vašimi herci.

Tvůj otec je známý scénograf Karel Glogr. To on tě přivedl k divadlu? Ovlivnil nějak tvoje divadelní myšlení?

Táta mě přivedl k divadlu tím, že mi říkal, ať mě ani nenapadne ho dělat... Ale samozřejmě mě volky nevolky ovlivnil moc.

Režirovala jsi už někdy scénické čtení? Co tě na této formě zajímá?

Abych se přiznala, tak tohle bude moje premiéra. A jsem moc ráda, že jsem se k tomu díky pardu-bickému divadlu dostala. Na scénickém čtení se mi líbí, že je takovým „mezistupněm“, často vám dovolí i věci, které by normální inscenace nesnesla. Navíc si myslím, že i pro diváky je to trochu jiný zážitek, mají vlastně mnohem větší propojení s předlohou, jako by trochu nakoukli

do „kuchyně“, ale zároveň si ze scénického čtení mohou odnést plnohodnotný divadelní zážitek.

Rumunská dramatika je u nás docela neznámá. Četla jsi dříve nějaké rumunské hry, než jsme se domlouvali na náš večer scénického čtení?

Když nepočítám Ionesca, který je rumunského původu, tak pro mě rumunská dramatika byla poměrně neznámá. I proto mě tak mile překvapily Kostí pro Otta a Znásilnění.

Nad Kostmi pro Otta jsi zaslala. Co tě na nich okamžitě zaujalo?

V prvním momentě absurdita dialogu a taky humor, který je z něj cítit.

Na druhou stranu: nejen mě, ale i tebe při prvním čtení trochu vyděsila hra Znásilnění. Čím je tak specifická a jaká má tedy případná rizika?

Znásilnění je hodně mnohoznačná a hodně obrazová hra, je trochu těžší zachytit její smysl, a přes některé až naturalistické detaily má v sobě i mnoho poetického. Chtěla bych, aby se nám ji na jednu stranu podařilo divákům přiblížit, ale aby na druhou stranu neztratila tu svou mnohoznačnost.

Mají námi inscenované hry Kostí pro Otta a Znásilnění podle tebe nějaké styčné body? Co tyto hry spojuje?

Především se mi zdá, že si obě vytváří svůj vlastní mikrosvět. Svět dvou lidí momentálně úplně odtržených od světa, jako by byli na světě v tuhle chvíli sami. Svět kolem připomíná jen občas projíždějící auto nebo billboard. Takový pocit samoty a intimity mezi tisíci lidmi.

ZdJ

TriloByte®
Ltd

**STATISTICAL
SOFTWARE**

SPONZOR POŘADU

Z ON-LINE ROZHOVORU S...

R. ŽÁK A M. SIKOROVÁ, UTÍKEJ, VÁNO, UTÍKEJ, FOTO M. KLÍMA

...RADKEM ŽÁKEM

Hostem živého NetHovoru na kulturním portálu www.scena.cz byl koncem listopadu RADEK ŽÁK. Když Radek přišel do kanceláře, kde jsme následně odpovídali na dotazy čtenářů, s úsměvem říkal: „Neboj, dnes to bude klidnej večer. Kdo by se mě chtěl na něco ptát?!“ Mýlil se! Moc klidu jsme si neužili, protože otázky se z netu sypaly jedna za druhou. Pokud jste se NetHovoru nemohli účastnit, nabízíme alespoň malou část na ukázkou, celý rozhovor naleznete v archivu na www.scena.cz.

Co vás přimělo k tomu, že jste se rozhodl jít na Pražskou konzervatoř a divadelní vědu na FF UK?

BRONISLAV, CHRUDIM

Konzervatoř jsem ve čtrnácti zkusil, ale nevěřil, že se dostanu. No a dostal jsem se... FF – to bylo, když jsem byl na volné noze v Praze a bylo víc času. Navíc mě zajímalo poznat divadlo úplně z jiného břehu, než je ten herecký.

Zajímalo by mě, s kým sdílíte ve Východočeském divadle šatnu a jak spolu vycházíte?

HELENA, PARDUBICE

Jiří Kalužný, Míla Tichý, Pavel Novotný, Pepa Pejchal. Je tam ještě jedno prázdné místo, ale tam s Jirkou nikoho nepustíme, protože jsme bordeláři, a tak ho potřebujeme využívat. Kluci se často štekají, ale Pavel otevře okno a je po dusnu!

Líbilo by se ti být šéfem v divadle? Jaké hry bys dával?

JIŘÍ, CHRUDIM

Líbilo, nelíbilo... Dovedu si to představit, ale dramaturgický plán neřeknu, protože to bych musel znát diváky, herce atd.

V Expozitūře jste ukázal svoji tělesnou zdatnost. Udržujete si nějak kondici? Sportujete?

MIREK, PŘELOUČ

Expozitūra se točila asi před třemi lety... Ale jo, trochu sportuju.

Chodíš ještě s Luckou Štěpánkovou? Je moc hezká, jak jsi ji sbalil? HONZA

Jo, ještě mi neutekla. Je čím dál hezčí! Já balit neumím, dohazoval jsem ji kamarádovi.

Máš někdy chuť udělat něco na jevišti, co ale vůbec není ve scénáři? EVA

Téměř pořád!

Radku, jak dlouho se u nové role učíš text?

MARTIN, PRAHA 10

To je různý. Někdy čtvrt hodiny a někdy se ho nenaučím ani do derníery.

Jak se ti hraje pasák krav Míša a velitel policie v Lišce v kurníku? MONIKA

Výborně, v roli je hodně ze mne.

Máte rád improvizaci? EVA

To víte, že jo.

Zdravím Radku, kdy ses naposledy na jevišti zasmál, ať už v rámci role, nebo že to tak přišlo? DOMINIKA, POLABINY

Amadeus, scéna zednářského obřadu, je to pár dní.

Radku, co děláš rád ve volné chvíli? ALENA, PRAHA 2

Teď je období, kdy nejraději spím.

Kolik je vám let, vypadáte dobře, ale nebudete už mladíček, je to u vás těžké odhadnout. Jak se udržujete?

34, ehm, tedy 43. Myslím, že není důležité, jestli sportuju nebo ne. Jde o to, že se pořád nasírám, a to si myslím, že drží člověka v kondici nejvíc.

S kým se vám ze souboru nejlépe hraje? ZUZANA

S Jirkou Kalužným.

Cestuješ rád? Máš nějaké oblíbené místo? TEREZA

Ano, rád. Místo – mám rád Podskalí a tam dojdu. Jinak se mi moc líbil New York, Barcelona, Očamčire.

Radku, s kým by sis chtěl zahrát, kdyby sis mohl vybrat? ZDENA

S Robertem de Nirem, s Ornellou Mutiovou a znovu s Luckou Štěpánkovou.

Dobrý den pane Žáku, mohu se vás zeptat, zda máte nějakou vysněnou roli? Děkuji. MARTA

Salieri. Cyrano. Hamlet. Brand. Treplev – pardón, na to už je pozdě! Těch by bylo plno!

Kterou scénu z představení Tajemný hrad v Karpatech máš nejraději? HONZA

Děkovačku!

Vyhovuje ti angažmá ve Východočeském divadle Pardubice? ALEŠ

Převažujou pozitiva. Takže asi jo.

Jste věřící?

To je nejintimnější otázka, jaká může být. To není z mé hlavy: Stavrogin, když věří, tak nevěří, že věří. Když nevěří, tak nevěří, že nevěří.

Kterou roli hrajete rád? DANA Č.

Teď jsem si rád zahrál ve scénickém čtení hry Ona, ale už si zvykám a přicházím na chuť Josefu Váňovi. Je neskutečný!

Dokážeš po náročném představení úplně vypnout? PETR @XL

Já dokážu vypnout i při představení.

Spoléháš se hodně v divadle na nápovědu? JITKA

Ne. Rád se vyhlávám.

Co byste mi doporučil ve Východočeském divadle k vidění? RUMBURAK

Bláznovy zápisky.

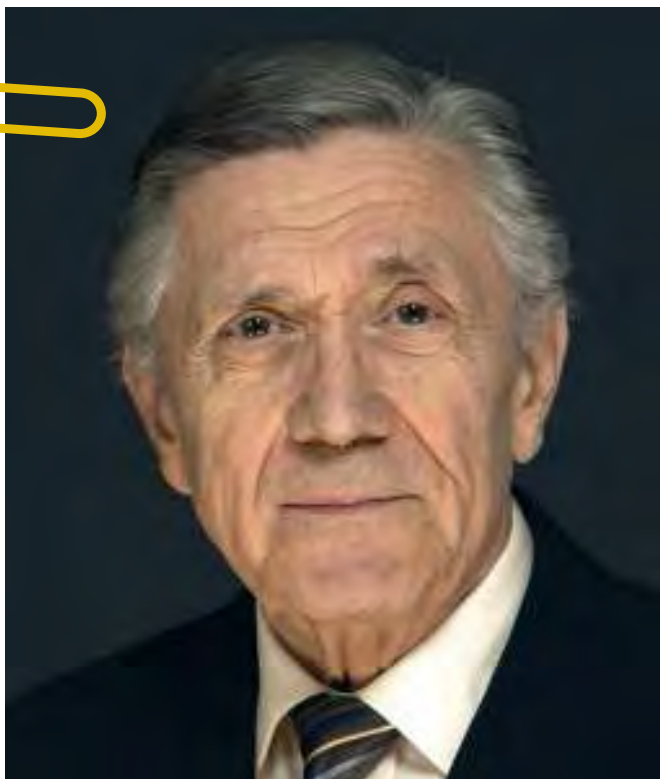
RaS

JAKO ŽOKEJ VÁŇA V KOMEDII
UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ, FOTO M. KLÍMA

HOSTEM LEDNOVÉHO VOLÁNÍ SIRÉN BUDE HEREC PETR KOSTKA

Ve středu 4. ledna od 19 hodin na Malé scéně ve dvoře

V předešlých třech večerech **Volání sirén** jsme se setkali s herci a herečkami, jejichž osud je pevně svázán s Východočeským divadlem Pardubice. Libuše Švormová, Anna Ferencová, Růžena Merunková i Blanka Bohdanová v našem divadle začínaly a na své působení zde vzpomínají dodnes. Hostem mého lednového večera na Malé scéně ve dvoře bude herec **PETR KOSTKA**, který momentálně v našem divadle zkouší jednu z hlavních rolí inscenace Dvanáct rozhněvaných mužů.

Jeho přítomnost zde mi byla vděčnou záminkou, abych tuto významnou hereckou osobnost pozvala do Volání sirén a připravila divákům vzácné setkání s legendou. V předchozím rozhovoru Petr Kostka (NALEZNETE HO NA STRANĚ 8 – POZN. RED.) pohovořil o připravované hře, nyní se však v krátkosti projdeme jeho životopisnými daty... Petr Kostka se narodil v Říčanech u Prahy a pochází ze starého divadelního rodu, jehož kořeny sahají až do 1. poloviny 19. století.

Jeho otcem byl herec Jiří Kostka. Po maturitě na Vyšší hospodářské škole složil v roce 1957 úspěšně zkoušky na DAMU, studium ale nedokončil a v roce 1960 nastoupil do Městských divadel pražských. V roce 1974 přešel do Národního divadla, kde hrál v řadě prestižních inscenací. Od roku 1994 je členem souboru Divadla na Vinohradech, kde působí dodnes. V roce 2003 se stal nositelem divadelní Ceny Thálie.

První filmové role ztvárnil s úspěchem už během II. ročníku DAMU, ale definitivně se u diváků i odborné kritiky prosadil v roce 1960 snímkem Vyšší princip, kde hrál jednoho ze studentů popravených za stanného práva. Následovala strná herecká kariéra. V dalších desetiletích patřil k nejobsazovanějším a velice populárním českým hercům. S přehledem hrál hlavní i vedlejší postavy, z významných rolí lze uvést např. postavu sedláka Petra ze snímku Karla Zemana Blázňova kronika, šlechtice Millese z historického televizního filmu Ludvíka Ráží Princ a chudás nebo dvojroli bratrů Burešových coby pilotů kosmické lodi ve sci-fi Jindřicha Poláka Zítřka vstanu a opamím se čajem.

Má mimořádně rozsáhlý herecký rejstřík, byl a pořád je obsazován do nejrozumnějších žánrů od psychologických dramát přes dobrodružné filmy až k ryzným komediím. Ty má ostatně nejraději. Diváci si ho mohou pamatovat jako zákeřného Carlose ve Vorlíčkově filmu Což takhle dát si špenát nebo jako věčně nervózního a uhoněného pana Nováka v komediích Pátek není svátek a V podstatě jsme normální.

V 80. letech Petra Kostku více vytěžovala televize. Zahrál si v řadě seriálů, mezi ty, kde měl významný prostor, patří Sanitka, Synové a dcery Jakuba skláře nebo My holky z městečka. V řadě dalších se objevil v epizodních rolích. V 90. letech se nejčastěji objevoval v televizních pohádkách a inscenacích. Ztvárnil jednoho z kriminalistů v oblíbeném seriálu Hříchy pro pátera Knoxe a divácky

vděčnou postavu penzionovaného vrchního strážmistra Šiktance v úspěšných Četnických humoreskách, které jste nedávno mohli opět sledovat na obrazovkách. Jeho práce na poli dabingu je rovněž velmi rozsáhlá. Za nadabování detektiva Poirota ve stejnojmenném seriálu obdržel Cenu Františka Filipovského. Rod divadelníků pokračuje i v dalších generacích Petra Kostky.

Dcera Tereza (z manželství s kolegyní Carmen Mayerovou) je známá a populární herečka a moderátorka, s manželem Petrem Kracikem, režisérem a ředitelem Divadla pod Palmovkou, má syna Toníka, který už také účinkoval v televizních seriálech. S Petrem Kostkou si 4. ledna budu povídat o herecké kariéře, zejména o té divadelní, o rodině, ale i věcech, které ho zajímají či trápí. JaU

„ZLOM VAZ“ PAVLA NOVOTNÉHO

Před nedávnem jste si ve foyer mohli prohlédnout výstavu keramiky a „zlomvazů“ PAVLA NOVOTNÉHO, která se setkala s velkým ohlasem. Pavel se proto rozhodl vydat publikaci „ZLOM VAZ“ (hlína, tužka, tuš), která se jako katalog vrací k vystaveným uměleckým dílům – některá z nich navíc okořenil osobními glosami, knížku obohatil i o pár veršů.

Slavnostního křtu se publikace dočkala 8. prosince před představením Zvoník Matky Boží a nyní na vás už čeká v předprodeji divadla či v divadelním obchůdku ve foyer... RaS

ZLOM VAZ
Nejdřív tě kopnou do prdele
a pak tě třikrát poplívou.
Necitíš se teď zrovna skvěle...
Suverenitou zdánlivou
zakrýváš pocit, který nemá
nic společného s nonsálancí.
Ten pocit nazývá se tréma
a právě k šilenému tanci
vyzval tvůj žaludek i hlavu.
A tam, v naftalinovém davu
cíhají stovky párů očí...
Co když replika nenaskočí,
sejže hlas, odlepi se kníry?
Znáš gravitaci černé díry,
která se pod forbinou šklebí.
Jediné, co máš právě v hlavě,
zní tupě, ale naléhavě:
Kurvafix, mám to zapotřebí?

PUBLIKACI POKŘTILI KERAMIK A ARCHITEKT M. CHALOUPKA, AUTOR P. NOVOTNÝ A ŘEDITEL DIVADLA P. DOHNAL.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

27. ÚNORA – 5. BŘEZNA 2012 SOUTĚŽNÍ ČÁST

MĚSTSKÉ DIVADLO

- PONDĚLÍ 27. 19:00** **Z. Podskalský – V. Blažek / SVĚTÁCI (MALOVANÉ DĚTI)**
Divadelní adaptace jedné z nejslavnějších českých filmových komedií. Režie V. Morávek.
Klicperovo divadlo Hradec Králové
- ÚTERÝ 28. 19:00** **W. Allen / SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ**
Refinovaná hra o lásce a sexu, nejrůznějších vášních, předsudcích i manželských trampo-
tách. Režie P. Svojtka. Divadlo pod Palmovkou, Praha
- STŘEDA 29. 19:00** **E. Kishon / LIŠKA V KURNÍKU**
Satirická komedie o tom, jak to dopadne, když se někde zavede dřív politika než elektrika.
Režie M. Tichý. Východočeské divadlo Pardubice
- ČTVRTEK 1. 19:00** **L. Stroupežnický / NAŠI FURIANTI**
Česká klasika s moderním nábojem. Režie J. Borna. Divadlo v Dlouhé, Praha
- PÁTEK 2. 19:00** **M. Vačkář – O. Havelka / ZLOČIN V POSÁZAVSKÉM PACIFIKU**
Hudební retrokomedie o světě trampingu – módním fenoménu třicátých let.
Režie O. Havelka. Městské divadlo Mladá Boleslav / Divadlo Kalich, Praha
- SOBOTA 3. 19:00** **R. Bean / KACÍŘKA**
Sarkastická satira o globálním oteplování a neaktuálnějším světovém dění. Režie Z. Bartoš.
Západočeské divadlo v Chebu
- NEDĚLE 4. 19:00** **P. Marber / DEALER'S CHOICE (KDO ROZDÁVÁ, ROZHODNE)**
Britská černá konverzační komedie na hraně. Režie J. Pokorný. Dejvické divadlo, Praha
- PONDĚLÍ 5. 19:00** **GALAVEČER SMÍCHU**
Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer České televize.

VSTUPENKY NA KOMEDIE SOUTĚŽNÍ ČÁSTI FESTIVALU SE PRODÁVÁJÍ JIŽ OD POLOVINY PROSINCE. V LEDNU ZAHÁJÍME I PRODEJ VSTUPENEK NESOUTĚŽNÍ DOPROVODNÉ ČÁSTI, JEJÍŽ PROGRAM SE V DOBĚ PŘEDÁVÁNÍ LEDNOVÉHO ZPRAVODAJE DO TISKU JEŠTĚ DOKONČOVAL. KOMPLETNÍ PROGRAM LETOŠNÍHO ROČNÍKU GRAND FESTIVALU SMÍCHU NALEZNETE OD LEDNA NA WWW.VCD.CZ NEBO V PŘEDPRODEJI DIVADLA.

RAS

ZE ZÁKULISÍ

NA POČÁTKU PROSINCE SE NA MALÉ SCÉNĚ NAHRÁVALO CD MINI-MUZIKÁLU BENNY ROCK'N'ROLL STAR. KRISTINA JELÍNKOVÁ O PAUZE POHOTOVĚ ZAPOŽOVALA PRO FOTOGRAFA, ZATÍMCO PEPA VRÁNA, PŘEMEK KOS A JIRKA SEYDLER RELAXOVALI.

NA MIKULÁŠSKÉ BESÍDCE PRO ZAMĚSTNANCE DIVADLA NECHYBĚL ANI SYN TAJEMNICE SOUBORU LUCIE PTÁČKOVÉ A VNUK DLOUHOLETÉHO HERCE VČD VLADIMÍRA PTÁČKA, NADÍLKU HYNKOVI PŘEDALI LEXA POSTLER, PETRA JANEČKOVÁ A PETR ČERVENÝ.

LEXA, PETR A JEJICH NOVÝ ANDĚL STÁNA LAVROVIČ ROZDÁVALI NA MIKULÁŠE RADOST I DĚTSKÝM PACIENTŮM HOSPITALIZOVANÝM V PARDUBICKÉ KRAJSKÉ NEMOCNICI.

PREMIÉRA MUZIKÁLU ZPÍVÁNÍ V DEŠTI JE SICE JEŠTĚ DALEKO, ALE NA MALÉ SCÉNĚ SE UŽ NEKOLIK MĚSÍCŮ INTENZIVNĚ NACVIČUJÍ STEPÁŘSKÁ ČÍSLA POD VEDENÍM CHOREOGRAFA VÁCLAVA MUŠKY.

DIVADELNÍ KLUB JE NEJEN MÍSTEM, KDE SE SLAVÍ PREMIÉRY ČI DERNIÉRY, KDE SE SCHÁZÍ HERCI PO PŘEDSTAVENÍ, ALE ČASTO SE ZDE I PRACUJE. NAPŘÍKLAD PŘED PREMIÉROU TROJANEK SE V KLABU KONALA TISKOVÁ KONFERENCE S NOVINÁŘI.

BLANKA BOHDANOVÁ SE PO PROSINCOVÉM VOLÁNÍ SÍRĚN SEŠLA I S BÝVALÝMI INSPICIENY DIVADLA ZUZANOU ŠEBKOVOU A JINDŘICHEM KRATOCHVÍLEM, KTERÝ JÍ V ANNĚ KARENINĚ V ROCE 1956 HRÁL SYNA (V ALTERNACI S JIŘÍM BARTOŠKOU!).

NENECHTE SI UJÍT DERNIÉRY!

VIŠŇOVÝ SAD 14. ledna

J. JANOUŠKOVÁ, J. KALUŽNÝ, L. VLÁŠKOVÁ, M. SIKOROVÁ, M. MEJZLÍK A R. ŽÁK, FOTO A. MALÝ

ČERNÁ KOMEDIE 23. ledna

P. NOVOTNÝ, M. SIKOROVÁ, L. ŠPÍNER, L. VLÁŠKOVÁ A J. VRÁNA, FOTO M. KLÍMA

VZPOMÍNKY UCHOVANÉ V KRABIČCE

aneb VČD vydává dvě nová CD s písněmi z představení

Dívaldo se od jiných druhů umění liší především tím, že se hraje „tad“ a „tady“. Každé představení je tedy originál, jedno od druhého se liší jinou atmosférou, napětím, jiným souzněním diváků s herci. Publikum může být dobře či špatně naladěné (nevěřím v kolektivní pocit, ale přeci jen jsou jistá pnutí, možná vesměrná, že lidé se obecně cítí jinak na jaře, v podzimních plískanicích, před Vánoci nebo po dovolené), může být mladé nebo sestavené ze seniorů, může to být publikum naše, pardubické, či jakékoliv jiné na zájezdové štači. A tak když vidíte nějaký kus poněkoli káté, vždy je jiný, neopakovatelný, prostě originál. Nic kromě vašich vzpomínek ho nedokáže dostatečně zachytit, uchovat. Když se představení takzvaně stáhne z repertoáru, zůstane po něm plakát, tištěný program, pár recenzí, článků v novinách a fotografií. Ale nic z toho nemůže představení plnohodnotně přiblížit. Možná by toho byla schopna nahrávka na DVD, ale ty divadla obvykle nedělají pro veřejnost (prodávat DVD s natočeným představením je v přímém rozporu s posláním a jedinečností divadla), ale jenom pro pracovní účely. Nahrávka je jakousi pomůckou při záskocích, přezkoušeních a podobně. Jedna možnost, jak si lépe uchovat představení v paměti, přece jen existuje – je to nahrání písní z představení, samozřejmě především v případě hudebně-dramatických titulů. Pokud je muzikál kvalitní, má aspoň několik dobrých, zapamatovatelných hitů – divák si pak při odchodu z divadla zpívá nebo alespoň brouká nějakou píseň. Když se ale doma chce podělit o zážitky, už si jenom matně vybavuje torza melodií. Při těchto příležitostech je pak skvělé mít po ruce nahrávku s písněmi. Člověk si je nemusí nutně zpívat. Stačí si uvařit šálek dobré kávy, v klidu se posadit a vychutnat si poslech písní. Je zvláštní, co to může udělat s naší pamětí. Najednou jsme schopni vybavit si celé scény, domyslet si děj, přiblížit si dokonce dialogy. Já sama, když jsem poslouchala píseň Dulcine, kterou zpívá Aldonza umírajícímu Donu Quijanovi v muzikálu Muž z kraje La Mancha, jsem se rozplakala. Nejen proto, že Kristina Jelínková zpívá krásně a jímavě, ale protože jsem si vybavila a opět prožila celou závěrečnou situaci inscenace. A to je podle mě jeden z důvodů, proč se nahrávají písně z muzikálů na hudební nosiče. Abychom si na chvíli obnovili zážitky z divadla, vybavili si ty neopakovatelné chvíle, kdy herci hráli a zpívali jenom pro nás.

Před Vánoci jsme proto vydali CD s písněmi z divácky populárního muzikálu **MUŽ Z KRAJE LA MANCHA**. Inscenace v režii Petra Novotného má za sebou celou řádku repríz a my tímto reagujeme na mnohé dotazy a přání diváků poslechnout si a připomenout některé

situace. Rozhodli jsme se pro snazší orientaci v ději natočit písně a části dialogů přímo z představení s diváky, někdy je tedy i slyšet reakce publika. Dílo si tedy ponechává svou autentickou divadelní atmosféru.

Málokdy má smysl poslouchat nahrávku díla, které jsme neviděli, dokonce i když se jedná o kus chronicky známý a populární. Ale i tady existují výjimky. A přesně takovým případem jsou písně z představení **BENNY ROCK'N'ROLL STAR**. Všechny rockové a bluesové skladby složil Jiří Šlupka Svěrák – ty jsou svébytné a mají význam i mimo zmíněné představení. Takže i vy, kteří jste muzikálke neviděli, si přijdete na své!

JaU

GENIUS

JIŽ ZDOBÍ FOYER – SOUTĚŽ POKRAČUJE!

Na internetových stránkách divadla www.vcd.cz a Východočeské galerie www.vcg.cz můžete stále odpovídat na soutěžní otázku: **JAK VYSOKÁ JE SOCHA GENIA NAD TYMPANONEM V PRŮČELÍ VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA?** Pomůckou či nápovědou vám může být sádrový model sochaře Bohumila Kafky zapůjčený Východočeskou galerií, který si můžete prohlédnout ve foyer divadla. Při příležitosti přesunu Genia z Východočeské galerie do foyer Městského divadla se alespoň na chvíli zastavme u jeho autora...

Bohumil Kafka

14. 2. 1878 Nová Paka – 24. 11. 1942 Praha
V letech 1892-1896 studoval na sochařsko-kame-
nické škole v Hořicích v Podkrkonoší, pokračoval na
Uměleckoprůmyslové škole v Praze u S. Suchardy (do
roku 1898) a studia ukončil v letech 1898-1901 na
Akademii v Praze u J. V. Myslbeka. V letech 1901-1904
byl Suchardovým asistentem a pracoval s ním na
pomníku Františka Palackého. Na Akademii pomáhal
Myslbekovi s prací na pomníku Sv. Václava. V roce
1904 získal Hlávkovo stipendium, které mu umožnilo
studovat v Paříži. Zde se Kafka zapojil do uměleckého
života a stal se členem Salonu d'Automne. První paříž-
skou výstavu uspořádal už v roce 1904, později byl
vládou Francie jmenován rytířem řádu Čestné legie.
Od roku 1916 byl profesorem Uměleckoprůmyslové
školy a dvakrát i jejím rektorem. Od roku 1925 Kafka
vyučoval též na Akademii výtvarného umění.

Významnými secesně symbolistními díly jsou Kafkovy
rané plastiky, a to jak v oblasti námětů, kdy si vybíral
dramatické duševní stavy, tak formou zpracování,
která reagovala na Rodinovo pojetí povrchu sochy.
Odvážně rozvíjel hmotu plastiky do prostoru a stup-
ňoval dramatický výraz. Po návratu do Čech se
obsah a forma zklidnily. Soustředil se na postižení
psychického stavu v obecnější rovině. Postupně se
navracel k celistvé sochařské formě, jak sám říkal
k „nové klasičnosti“, k tradičnímu myslbekovskému
pojetí plastiky.

Kafka je autorem dvou velkých plastik – sochy
M. R. Štefánika pro Bratislavu a jezdecké sochy
Jana Žižky z Trocnova na Žižkově v Praze, která je
třetí největší bronzovou jezdeckou sochou na světě
(vysokou 9 metrů a s podstavcem výšky 22 metrů).
Ve sbírkách Východočeské galerie v Pardubicích
se nacházejí dvě plastiky. První dílo se vzta-
huje k významnému bratislavskému pomníku
M. R. Štefánika, jedná se o odlietek jedné z prvních
variant postav slavného generála.

Druhá je spojena s naším městem – jde o model
sochy Genia, který je nyní k vidění ve foyer diva-
dla. Zvětšená skulptura je umístěna na štítu
Východočeského divadla (právě na její výšku se ptá
soutěžní otázka). Sochu podle předlohy vytesal
Rudolf Vávra a bronzová křídla vytepal Vilém Čížek.
Tvář ženy připomíná naši slavnou pěvkyni Emu
Destinovou.

Výstava KLÁRY KLOSE

Prostor divadelní galerie v letošní sezóně patří umělcům spjatým s Pardubicemi, proto po Jindřichu Hegrovi, jenž se nedaleko Pardubic narodil, a Blance Bohdanové, která v pardubickém divadle zahájila hereckou kariéru, zde svá díla vystaví i akademická sochařka **KLÁRA KLOSE**. Vernisáž její výstavy se uskuteční v sobotu 7. ledna před premiérou soudního dramatu Dvanáct rozhněvaných mužů, obrazy, sochy a fotografickou dokumentací díla si budete moci ve foyer prohlédnout do 23. února.

Když jsem na internetu hledal životopisná data Kláry Klose, narazil jsem na rozhovor, ve kterém mě zaujala pasáž, v níž o sobě autorka říká: „**Mluvené či psané slovo není často nejsilnější zbraní sochaře, který se vyjadřuje tím, co vidí oči a ne tím, co slyší uši. A tak přemýšlím, co by mohlo zajímat lidi, kteří budou tyto řádky číst. Asi to, jak vypadám, kolik je mi let a kde žiji. Tak by to bylo, mám hnědé oči a hnědé vlasy a celé dětství jsem si přála být modrookou blondýnkou. V tomto dětství jsem běhala s klackem kolem paneláku a dělala „ta ta ta“ vždy na straně ruského vojáka a zásadně proti německé armádě. To bylo ve městě Kroměříž, kde můj pradědeček chodil natahovat hodiny na radniční věž i a dědeček znovu vyprojektoval zámekovou věž, kterou němečtí vojáci zapálili,**

když museli opustit mé rodné město. Městem mládí a studií bylo Uherské Hradiště a poté Praha – v těchto městech jsem potkala spoustu významných osobností a výtvarníků, kteří mi dali výtvarně dozrát a rozšířili mé výtvarné obzory. Následovalo město Olomouc, ve kterém jsem měla svůj první ateliér a stala se samostatným sochařem, avšak mám dojem, že už je to pro vás nezáživné a taky nudné, vezmu to zkrátka: teď je mi čtyřicet, ještě stále mám hnědé vlasy a oči a žiji v Pardubicích, kde mám svůj druhý sochařský ateliér a dávno už netoužím být modrookou blondýnou.

Figurální sochařská tvorba Kláry Klose zaujímá v uměleckém světě neobvyklou, samostatně se rozvíjející pozici, kdy funkčním a zároveň ojedinělým způsobem navazuje na tvorbu světových autorů kubismu.

Figurální motiv je zastoupen nejen v třírozměrných plastikách, ale i v malířském díle, které slouží ve většině případů jako studie k dílům sochařským. Pro tvorbu plastik používá soudobých materiálů v méně obvyklých materiálových kombinacích, za zmínku stojí oblíbené použití kovu, pálené hlíny, dřeva i sádky.

Z její výstavní činnosti jmenujme alespoň úspěšné výstavy v Praze, holandské Bredě, Lübecku, Athénách a Madridu.

RaS

DPJŠTĚNÝ MĚSÍC, PLASTIKA Z BETONU PRO VYSOKÉ MYTO

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 60, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 441
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 466 616 402
PÁTEK 10:00 - 18:00
10:00 - 15:30

E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
UL. KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

 EOP ELEKTRÁRNÝ
OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

 Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

 Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

 Domec
PARDUBICE
STAVEBNÍ FIRMA

SKANSKA

FAB
ASSA ABLOY

 Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

deník

 ČESKÝ ROZHLAS
PARDUBICE
VÍCE Z TĚ

radio hey!
...to máš!

7 Sedmička

RTA
VÝCHODNÍ ČECHY

 RADIO
ČERNÁ
HORA
MM

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

 ComArr

 HAK

 AUTOCENTRUM

Parkovací dům Centrum
ul. Karla IV. č. p. 2749
530 02 Pardubice
tel.: 721 527 765

 PARDUBICE

 Raiffeisen
BANK
Banka inspirovaná klienty

era
Beyond Radar

GVCES

 EMULT

 PARDUBICE

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

MIROS DOPRAVNÍ
STAVBY a.s.
PARDUBICE

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LEDEN 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: Z. BITTLOVÁ, TRÓJANKY, FOTO M. KLÍMA